

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 aprilie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 15, alineatele (2) – (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Inventarul patrimoniului cultural național mobil clasat, întocmit pe baza ordinelor privind bunurile culturale mobile clasate, centralizarea, evidența informatizată și administrarea documentelor care au stat la baza întocmirii acestuia se efectuează de Institutul Național al Patrimoniului.

(3) Datele privind patrimoniul cultural național mobil clasat, cu excepția listei cuprinzând bunurile culturale mobile, descrierea și imaginea acestora, nu au destinație publică, fără acordul proprietarilor bunurilor.

(4) Date privind patrimoniul cultural național mobil clasat pot fi furnizate, la cerere, de Institutul Național al Patrimoniului instituțiilor specializate, cercetătorilor și altor experți și specialiști acreditați, în vederea desfășurării unor activități specifice de identificare și cercetare. Valorificarea datelor astfel dobândite poate fi făcută numai cu consimțământul deținătorului. Comunicarea publică a datelor de identificare a proprietarului se poate face numai cu acordul prealabil al acestuia.

(5) Informațiile cuprinse în inventarul prevăzut la alin.(1) pot fi furnizate organelor de poliție, organelor de urmărire penală, instanțelor judecătorești, pentru exercitarea atribuțiilor legale ale acestora, precum și autorităților competente ale statului membru solicitant care doresc să verifice dacă bunul în cauză constituie un bun cultural, cu condiția ca această verificare să fie efectuată în termen de 6 luni de la data notificării statelor membre cu privire la descoperirea bunurilor culturale pe teritoriul lor și la existența unor motive întemeiate pentru a presupune că respectivele bunuri au părăsit ilegal teritoriul altui stat membru.”

2. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. – Prezentul capitol reglementează restituirea de către statul român a bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, începând cu data de 1 ianuarie 1993.”

3. La articolul 60 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) patrimoniul cultural național al României, fiind clasificat sau definit ca atare înainte ori după părăsirea ilegală a teritoriului național;

b) patrimoniul național al unui stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația statului respectiv, fiind clasificat sau definit ca atare înainte ori după părăsirea ilegală a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene;”

4. La articolul 60 alineatul (1), litera e) se abrogă.

5. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. – (1) În înțelesul prezentului capitol, părăsirea ilegală a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene desemnează după caz:

a) ieșirea unui bun cultural de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, cu încălcarea legislației acestui stat în materie de protecție a bunurilor culturale sau cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale;

b) nerevenirea la sfârșitul unei scoateri legale temporare în afara teritoriului național sau orice încălcare a uneia dintre condițiile acestei scoateri temporare a unui bun cultural.

(2) În înțelesul prezentului capitol, prin *stat membru solicitant* se înțelege statul membru al cărui bun cultural a părăsit ilegal teritoriul său.

(3) În înțelesul prezentului capitol, prin *stat membru solicitat* se înțelege statul membru pe teritoriul căruia se găsește un bun cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui alt stat membru.

(4) În înțelesul prezentului capitol, prin *restituire* se înțelege returnarea materială a bunului cultural pe teritoriul statului membru solicitant.

(5) În înțelesul prezentului capitol, prin *posesor* se înțelege persoana care deține material bunul cultural în numele său.

(6) În înțelesul prezentului capitol, prin *deținător* se înțelege persoana care deține material bunul cultural în numele altcuiva.”

6. La articolul 64, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 64. – (1) Statul membru al Uniunii Europene, proprietar al bunului cultural descoperit, are dreptul de a verifica dacă bunul respectiv este un bun cultural, în termen de 6 luni de la data comunicării notificării prevăzute la art. 62 alin. (1) și, după caz, la art. 63 alin. (2).

(2) Măsurile de conservare prevăzute la art. 62 alin. (2) și la art. 63 alin. (2) încetează dacă statul membru al Uniunii Europene interesat nu introduce acțiunea în restituire în termen de 3 ani de la data la care a luat cunoștință despre locul în care se află bunul cultural și despre identitatea posesorului sau detentorului, în condițiile prezentului capitol.”

7. La articolul 64, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Cooperarea și consultarea cu autoritățile centrale ale statelor membre se vor face și prin utilizarea modului pentru bunuri culturale al Sistemului de informare al pieței interne, denumit în continuare *I.M.I.*, instituit prin Regulamentul (UE) nr.1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei.

(7) Schimbul de informații prin intermediul *I.M.I.* se face în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private.”

8. La articolul 65, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Guvernul României, prin Ministerul Culturii și Identității Naționale, va prezenta Comisiei Europene, o dată la 5 ani, un raport privind acțiunile introduse cu privire la restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.”

9. La articolul 66, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – (1) Acțiunea în restituire prevăzută la art. 65 alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care statul membru al Uniunii Europene reclamant a luat cunoștință despre locul în care se află bunul cultural și despre identitatea posesorului sau detentorului, dar nu mai târziu de 30 de ani de la data la care bunul cultural a părăsit ilegal teritoriul statului reclamant, membru al Uniunii Europene.”

10. La articolul 67, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru a determina dacă posesorul a depus diligența necesară, se ține cont de toate circumstanțele achiziției, în special de documentația privind proveniența bunului, de autorizațiile de ieșire necesare în temeiul legislației statului membru solicitant, de natura părților, de prețul plătit, de eventuala consultare de către posesor a registrelor

accesibile privind bunurile culturale furate și de orice informații pertinente pe care acesta ar fi putut să le obțină în mod rezonabil sau de orice alt demers pe care o persoană rezonabilă l-ar fi întreprins în aceleași circumstanțe.”

11. La articolul 67, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În caz de donație sau de succesiune, posesorul nu poate beneficia de un statut favorabil față de persoana de la care a achiziționat bunul cu acest titlu.”

12. La articolul 67, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Ministerul Culturii și Identității Naționale ia măsuri pentru restituirea către statul reclamant a bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul acestuia, în vederea efectuării de către statul reclamant a plății despăgubirilor acordate de instanța de judecată posesorului sau deținătorului de bună-credință, precum și instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.”

13. La articolul 70, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Bunurile culturale care fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute la art. 60.”

14. La articolul 70, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Înainte de a introduce acțiunea în restituire, Ministerul Culturii și Identității Naționale poate decide participarea la o procedură de arbitraj, în conformitate cu legislația internă a statului membru solicitat.”

15. La articolul 71, alineatul (1) se abrogă.

16. Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 73. – (1) Ministerul Culturii și Identității Naționale va notifica, inclusiv prin intermediul I.M.I., autorităților competente ale

statelor membre ale Uniunii Europene cu privire la recuperarea bunurilor culturale ce au părăsit ilegal teritoriul României.

(2) Ministerul Culturii și Identității Naționale va utiliza I.M.I., după caz, pentru a difuza informații relevante privind bunurile culturale care au fost furate sau care au părăsit ilegal teritoriul României.”

17. Anexa se abrogă.

Art. II. – Guvernul României, prin Ministerul Culturii și Identității Naționale, va prezenta Comisiei Europene primul raport privind acțiunile introduse cu privire la restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, în maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. III. – În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Culturii și Identității Naționale va elabora, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, normele metodologice privind regimul circulației bunurilor culturale mobile, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. IV. – Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

*

* *

Prezenta lege transpune Directiva 2014/60/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (Reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 159 din 28 mai 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

PETRU – GABRIEL VLASE

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.